

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820202002
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8820202002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci manželky (navrhovateľky): J. J., nar. XX.XX.XXXX, U. X, Y., právne zastúpenej JUDr. Marekom Bujdošom, advokátom, Hlinky 262/6, Stropkov proti manželovi, ktorý návrh nepodal (odporcovi): J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XXX, T. Q. W., právne zastúpeného JUDr. Alexandra Sestrienková, PhD., so sídlom M. R. Štefánika 873/204, 093 01 Vranov nad Topľou, za účasti maloletého dieťaťa: J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y., F. XX, Y., o rozvod manželstva a úpravu práv a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, o odvolaní manžela (odporcu) otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou 8P/126/2020 - 229 zo dňa 11. 11.2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Súd konaná o návrhu manželky zo dňa 30.7.2020 na rozvod manželstva v spojení s konaním o úprave pomerov manželov k ich maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva na čas po rozvode podľa § 92 a nasledujúcich ustanovení a § 100 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej „CMP“).

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Vranov nad Topľou, ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol v znení výroku:

„I. Súd manželstvo J. J., rod. U., nar. XX.XX.XXXX a J. J., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Y. vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a .

II. Na čas po rozvode z v e r u j e maloletého J. J., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

III. Otec sa z a v ä z u j e platením výživného na maloletého J. J., nar. XX.XX.XXXX po 200€ mesačne vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva.

IV. Otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletým dieťaťom nasledovne:

- každý párný týždeň v roku od štvrtka 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod.,
- počas letných prázdnin od 01.07. od 08:00 hod. do 07.07. do 18:00 hod., od 16.07. od 08:00 hod. do 22.07. do 18:00 hod., od 01.08. od 08:00 hod. do 07.08. do 18:00 hod., od 16.08. od 08:00 hod. do 22.08. do 18:00 hod.,
- v párnom roku od 27.12. od 08:00 hod. do 01.01. do 18:00 hod. a v nepárnom roku od 23.12. od 08:00 hod. do 26.12. do 18:00 hod.,
- v párnom roku od Veľkonočného štvrtka od 08:00 hod. do Veľkonočnej soboty do 18:00 hod. a v nepárnom roku od Veľkonočnej nedele od 08:00 hod. do nasledujúceho utorka do 18:00 hod.,
- počas jarných prázdnin v každom párnom roku od pondelka 08:00 hod. do nedele do 18:00 hod.

V. Matka je p o v i n n á maloleté dieťa na stretnutie s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi pred domom kde býva a otec je povinný maloleté dieťa vrátiť matke v určenom čase v mieste jej bydliska.

VI. V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

VII. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. O rozvode manželstva rozhodol Okresný súd v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 v kontexte § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. V spojenom konaní o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu zároveň súd rozhodoval podľa ustanovení § 24 ods. 1, 2 a 4, §6 2 ods. 1, 2, 5, 6 a čl. 5 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd v zmysle § 52 CMP.

4. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, výsluchov účastníkov konania, listinných dôkazov konštatoval okresný súd, že manželstvo účastníkov konania je v tomto štádiu hlboko a trvalo rozvrátené, neplní si svoju spoločenskú funkciu. Obaja manželia nežijú v spoločnej domácnosti od júla 2020, spoločne finančne nehospodária, spolu nezabezpečujú výchovu a výživu maloletého dieťaťa a ich manželstvo si neplní ani biologickú funkciu. Obaja manželia vo výpovediach prezentovali svoj postoj k manželstvu, pričom manželka prezentovala nezáujem na zotrvaní v manželskom zväzku a manžel s rozvodom manželstva nesúhlasil. Za obdobie od prerušenia manželského spoluzitia do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci uplynula doba viac ako 2,5 roka, avšak vzťahy sa medzi manželmi nijako nezlepšili, a to ani za pomoci psychológa z referátu poradensko- psychologických služieb úradu práce. Obaja manželia majú rozdielne očakávania od manželstva a nie sú schopní konštruktívnej komunikácie, zo vzťahu sa vytratila láska a dôvera, pričom manžel sa aj po prerušení spoluzitia správal voči manželke direktívne. S prihliadnutím na zistený rozvrat v manželskom spoluzití preto súd prvej inštancie manželstvo účastníkov konania rozviedol.

5. Čo sa týka úpravy rodičovských práv a povinností, súd prvej inštancie rozhodol v znení výroku napadnutého rozhodnutia po tom, čo vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, vrátane posúdenia konfliktnej komunikácie rodičov, ako aj riešenia uvedenej situácie za pomoci psychológa, referátu poradensko-psychologických služieb úradu práce. S prihliadnutím na kritéria posudzovania záujmu maloletého dieťaťa zobrať do úvahy aj striedavú osobnú starostlivosť, avšak dané kritériá dôležitosti uvedené v článku 5 písm. e) Zákona o rodine vyhodnotil po konfrontácii komunikácie medzi rodičmi tak, že dôležité je, aby dieťa bolo zverené do starostlivosti osoby, ktorá uznáva dôležitosť iných blízkych osôb, uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča a je presvedčený, že aj ten druhý rodič je dobrým rodičom. V priebehu súdneho konania bolo preukázané, že otec sa správa k matke dieťaťa direktívne, občas až vulgárne. Pred maloletým synom prezentuje, že matka nie je dobrým rodičom, čo určite nie je na prospech zdravého psychického vývoja dieťaťa. S poukazom na zistený stav v rodine dieťaťa, mal súd prvej inštancie za potvrdené, že aktuálne je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa jeho zverenie do osobnej starostlivosti matky.

6. Pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal súd prvej inštancie z príjmov rodičov, ktorý v prípade matky dosahuje za obdobie 11/2020 až 10/2021 priemerný čistý mesačný príjem sumu 638,96 eur. V

období roka 2022 priemerný mesačný čistý príjem u matky predstavoval sumu 628,26 eur. Na strane otca dosahoval v roku 2021 priemerný mesačný čistý príjem výšku 1 501,56 eur, v roku 2022 sumu 1 519,45 eur. Súd vzal do úvahy rozdielnosť príjmov na strane rodičov, ako aj počet vyživovacích povinností, ako aj vyživovaciú povinnosť vyslovene k maloletému J. J. a určil výživné na maloleté dieťa zo strany otca v sume 200 eur mesačne tak, aby dieťa malo zabezpečenú rovnakú životnú úroveň počas starostlivosti, či už zo strany matky alebo zo strany otca. Takto určené výživné zodpovedá potrebám dieťaťa a možnostiam a schopnostiam na strane oboch rodičov.

7. Napokon súd považujúci za preukázaný konfliktný vzťah rodičov, ich negatívny vzájomný postoj, čo negatívne vplýva na samotné maloleté dieťa, ktoré tento negatívny postoj rodičov medzi sebou navzájom veľmi citlivo vníma, vyhodnotil nutnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu a presne vyšpecifikoval oprávnenie otca stretávať sa s maloletým dieťaťom tak, ako to bolo uvedené vo výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie. Matka maloletého bola na základe výroku V. povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi pred domom, kde býva a otec je povinný maloleté dieťa vrátiť matke v určenom čase v mieste jej bydliska tak, ako to vyšpecifikoval súd prvej inštancie v bode V. výroku rozsudku.

III. Obsah odvolania otca maloletého dieťaťa a vyjadrení k odvolaniu

8. Proti rozsudku Okresného súdu podal včas odvolanie otec maloletého dieťaťa elektronickým podaním zo dňa 14.1.2023 v rozsahu výrokov I. až V., čo sa týka výrokov VI. a VII. na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých v prevyšujúcej časti návrh bol zamietnutý, ako aj o trovách konania, otec maloletého dieťaťa a v danej veci odporca odvolanie nepodal. Manžel navrhovateľky - odporca považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne a na základe dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia danej veci.

9. Odvolaním zo dňa 14.1.2023 voči rozsudku súdu prvej inštancie žiadal odvolateľ, aby odvolací súd podľa § 389 CSP rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 11.11.2022 pod sp. zn. 8P/126/2020 v časti výroku I., II., III., IV. a V. zrušil a podľa §391 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok sa nezakladá na plnom zistení skutkového stavu veci, on ako manžel s rozvodom manželstva a úpravou rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode nesúhlasí a zároveň argumentoval tým, že prvoinštančný súd v konaní nedostatočne posúdil a nevyhodnotil všetky opodstatnené životné výdavky otca, ktorí za obdobie vyše dvoch rokov sa zvýšili a nie je tiež jasné, na základe akých konkrétnych výdavkov matky prvoinštančný súd dospel k stanoveniu výšky vyživovacej povinnosti jeho ako otca voči maloletému dieťaťu.

Podľa odvolateľa prvoinštančný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Odvolateľ ako manžel s rozvodom manželstva od začiatku nesúhlasil, uviedol, že má záujem na tom, aby maloletý syn J. vyrastal v kompletnej rodine a zastáva názor, že zachovanie rodiny a manželstva je v záujme maloletého a súd musí na to pri rozhodovaní prihliadať. Poukázal na negatívny dosah rozvodu manželstva na maloletého, ako aj na manželov samotných. Argumentoval tým, že manželia nežijú od júla 2020 v spoločnej domácnosti a spoločne nevychováajú ani ich maloletého syna, nakoľko matka s maloletým po jej viacerých predchádzajúcich odchodoch od otca natrvalo ho opustila a rozhodla sa, že s maloletým odíde k rodičom do U.. Poukázal zároveň, že okresný súd rozhodol o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu vo veci pod sp. zn. 8P/65/2021, zo dňa 11.11.2022, voči ktorému podal takisto odvolanie.

12. Odvolateľ, pokiaľ sa týka úpravy výživného má za to, že prvoinštančný súd tak v konaní, ako aj v odôvodnení sa dostatočne nezaoberal preukázaním výdavkov matky, ktoré v návrhu len vyčíslila, pričom konštatoval v bode 37. rozsudku, že pri určení výšky výživného vychádzal z veku maloletého dieťaťa, jeho odôvodnených potrieb, ako aj zo zárobkových a majetkových pomerov otca a matky. V súvislosti s nástupom maloletého do materskej školy súd neprihliadol na mieru osobnej starostlivosti matky o

maloletého, ktorá doposiaľ substituovala materiálne plnenia. V súčasnosti však došlo k jej poklesu v priebehu bežných dní, kým u maloletého vo veku dvoch rokov bolo možné uvažovať o nepretržitej osobnej starostlivosti, počas pobytu maloletého v škôlke je táto starostlivosť poskytovaná pedagógmi. Súd túto zmenu vôbec nevzal do úvahy, neprihliadal ani na mieru osobnej starostlivosti otca, čím podľa odvolateľa poprel zmysel § 62 ods. 4 Zákona o rodine. Zároveň poukázal odvolateľ ako otec maloletého, že pracuje ako profesionálny vojak, poukázal v plnej miere na výdavky, ktoré má vzhľadom na jeho príjem v roku 2022, ktorý predstavoval 1.500 eur., pričom prvoinštančný súd sa pri hodnotení skutočného stavu vecí nevyporiadal s výdavkami otca na pohonné hmoty, ktoré vynaloží na cestu za účelom stretávania sa s maloletým, ako aj na ostatné výdavky, ktoré otec maloletého má. Zároveň odvolateľ poukázal v odvolaní na to, že s mal. J. má veľmi pekný a blízky vzťah. Dieťa má v jeho domácnosti vytvorené vhodné podmienky na oddych a aktívne trávenie voľného času, má svoju vlastnú izbu, oblečenie, nový bicykel a veľa hračiek. Často chodievajú spolu na rôzne výlety po okolí a v prírode. V konaní otec žiadal v prípade rozvodu manželstva zveriť maloletého do jeho výlučnej starostlivosti, príp. do striedavej osobnej starostlivosti, čo mu nebolo vyhovené, napriek všetkým týmto okolnostiam a dôvodom. Poukázal pritom na správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Y., odbor sociálnych vecí a rodiny. Argumentoval poukazom na čl. 7 a 8 Dohovoru, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu Košice 7CoP67/2014.

13. K podanému odvolaniu zo strany manžela a otca maloletého sa vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu navrhovateľka - matka maloletého podaním zo dňa 6.2.2023, v ktorom argumentovala tým, že má za to, že súd v danom konaní dôsledne vykonal dôkazy. Tieto dôkazy jasne vyhodnotil a na základe toho rozhodol v zmysle zisteného skutkového stavu v súlade s platnými právnymi predpismi. K nesúhlasu manžela s rozvodom uviedla, že z vyjadrenia vyplýva, že otec maloletého má známosť, s ktorou žije v byte. Zároveň je jasné a zrejmé aj z sms a komunikácie, že vzťah otca k matke maloletého a jeho agresívne povýšenecké správanie naďalej pretrváva a túto skutočnosť preukázal na pojednávaníach. Je jasné a zrejmé, že manželstvo otca a matky maloletého neplní svoju úlohu a nie je vôbec funkčné, preto má matka maloletého za to, že rozvod manželstva je to jediné riešenie vo vzťahu matky a otca. Ohľadom výšky výživného, má za to, že žiadala vyššie výživné a mohla byť táto výška výživného v prospech maloletého aj vyššia vzhľadom na potreby maloletého a príjem otca, avšak matka maloletého nepodávala odvolanie z toho dôvodu, aby zbytočne nepredlžovala súdne konanie. Čo sa týka výhrad otca v odvolaní ohľadom striedavej starostlivosti, plne sa stotožňuje so stanoviskom súdu prvej inštancie v bode 35. rozsudku. Po celé konanie bolo preukázané direktívne správanie otca voči matke a otcove sponchybovanie matky a jeho majetnícky vzťah k matke, pričom zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti by podľa jej názoru nebolo v prospech dieťaťa. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a zákonné potvrdiť.

V doplnení zo dňa 20.2.2023 uviedla, že otec maloletého má známosť, s ktorou riadne žije a k tomuto pripojila aj zo sociálnej siete status priateľky otca maloletého, z ktorého je jasné a zrejmé, že tieto osoby prechovávajú vzájomné city, a preto tvrdenie uvedené v odvolaní otca považuje nielen vo vzťahu k rozvodu, ale aj vo vzťahu k ostatným uvedeným veciam za účelové.

14. K vyjadreniu manželky a matky maloletého sa písomným stanoviskom zo dňa 10.4.2023 vyjadrila právna zástupkyňa odporcu a otca maloletého, z ktorého vyplýva, že ohľadom údajnej známosti otca, s ktorou podľa tvrdení manželky otec riadne žije v byte, otec uvádza, že nemá žiadny vzťah, nežije v byte so žiadnou ženou. On nič na sociálnej sieti nezverejnil a naďalej trvá na svojom odvolaní zo dňa 14.1.2023 v plnom rozsahu.

15. Odvolanie bolo doručené kolíznemu opatrovníkovi 19.1.2023, ako aj rovnopis vyjadrenia k odvolaniu zo strany manželky 16.3.2023 a vyjadrenie k odvolaniu podané zo strany právneho zástupcu manželky 23.5.2023. Tento sa k odvolaniu nevyjadril.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

16. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, po preskúmaní veci zistil, že odvolanie manžela, ako navrhovateľa v predmetnom konaní bolo podané včas v zmysle ustanovenia § 362 ods. 1 CSP, ako oprávneným subjektom - otcom maloletého dieťaťa podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa v súlade s ustanovením § 355 ods. 1 CSP, pričom podané odvolanie má zákonné náležitosti podľa § 127 a § 363 CSP. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia v jeho napadnutej časti, ako aj konania mu predchádzajúceho, bez nariadenia odvolacieho

pojednávania podľa § 392 ods. 1 CSP rozhodol, pričom deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na dodržania minimálne piatich pracovných dní lehoty vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako bol vyvesený na úradnej tabuli, pričom dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom rozsahu vecne správny, preto ho potvrdil.

17. Predmetom odvolacieho konania je v rozsahu odvolania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o rozvode, ako aj o zverení maloletého dieťaťa na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a s tým spojenou úpravou styku, v nadväzujúcich výrokoch o výživnom povinného otca. Rozhodnutie okresného súdu o rozvode manželstva tak nenadobudlo právoplatnosť, ako aj ostatné výroky, ktoré sú obsahom rozsudku súdu prvej inštancie.

18. Odvolací súd preskúmal argumenty odvolateľa uvedené v odvolaní vo vzťahu k výroku o rozvode, ako aj ku konkrétnej úprave styku s maloletým dieťaťom, ktoré nakoniec vyhodnotil ako totožné s tvrdeniami odvolateľa v priebehu konania, pričom posudzoval aplikáciu zákonných podmienok na dané skutkové okolnosti pre úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva v zmysle nadobudnutých výrokov súdu prvej inštancie.

19. Odvolací súd v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti podľa Civilného mimosporového poriadku v zásade nie je viazaný návrhmi účastníkov konania. Vyšetrovací princíp je upravený v čl. 6 CMP, podľa ktorého súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav vecí.

20. Vo vzťahu k napadnutým výrokom rozsudku ako celku odvolací súd uviedol, že súdom prvej inštancie bol v dostatočnom rozsahu zistený skutočný stav a zo zistených skutočností bol následne vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré vo svojom rozhodnutí v plnom rozsahu odkazuje.

21. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodičov dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom.

22. Kolízny opatrovník poukázal na pretrvávajúce komunikačné problémy rodičov a jeho doporučeniu na zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky súd prvej inštancie v plnom rozsahu vyhovel a otca zaviazal platením výživného s prihliadnutím na jeho zárodkové, majetkové pomery. Stretávanie otca s maloletým dieťaťom presne vymedzil vzhľadom na konfliktnú situáciu rodičov tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Účastníci ako rodičia mal. J. však počas konania preukázali, že sa vedia postarať o maloleté dieťa pochádzajúce z ich manželstva. Najvýraznejším kritériom hodnotenia záujmu maloletého dieťaťa v danom konaní bolo predovšetkým to, že je preferovaná starostlivosť len jedného z rodičov, a to v záujme výchovného vplyvu na dieťa zo strany obidvoch rodičov, aj keď spolu títo nežijú. Vecne správne a s poukazom na potreby a záujem maloletého dieťaťa nastavil súd prvej inštancie osobnú starostlivosť matky prihliadajúc na vek a potreby dieťaťa a s tým spojené povinnosti, ako aj na pretrvávajúce konfliktné správanie sa rodičov navzájom voči sebe.

23. Napriek konfrontačnému vzťahu obidvoch rodičov, rodičia v období samotného konania o rozvode, ako aj úprave práv a povinností rodičov k mal. J. preukázali, že v prvom rade je potrebné zosúladiť ich vzťah k mal. J. a na základe odporúčania kolízneho opatrovníka rozhodnúť o osobnej starostlivosti matky o mal. J. s poukazom na všetky skutočnosti, ktoré boli preukázané počas konania súdu prvej inštancie. Z hľadiska starostlivosti o mal. J. nebolo počas konania tak súdu prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní preukázané zanedbanie povinností zo strany ani jedného z rodičov. Námiety otca spochybňujúce starostlivosť matky považuje odvolací súd v rovine jeho tvrdení s poukazom na dlhodobu pretrvávajúce vzájomné konfliktné správanie sa manželov voči sebe za nedôvodné. Odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za najvhodnejšiu formu osobnej starostlivosti rodičov k mal. J. podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine.

24. Odvolací súd považuje zverenie mal. J. do osobnej starostlivosti matky v súčasnej dobe za najlepšiu možnosť vzhľadom na jeho vek, ako aj potreby maloletého s poukazom na jeho vzťah k matke, pričom otec maloletého má povinnosť úhrady výživného, ako aj stretávania sa s maloletým v čase, ktorý je presne vyšpecifikovaný vo výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd zdôrazňuje, že ani v najmenšom nespochybňuje úprimný záujem otca na výchove mal. J., avšak vzhľadom na všetky konkrétne okolnosti tohto konania sa javí jeho zverenie do osobnej starostlivosti matky ako najvhodnejšie riešenie.

Čo sa týka odvolacej námietky voči výroku o výške výživného na maloleté dieťa zo strany povinného otca, odvolací súd považuje uloženú povinnosť a samotnú výšku vyživovacej povinnosti zo strany otca popri osobnej starostlivosti matky za primeranú, vychádzajúcu z preukázaných osobných a majetkových pomerov rodičov maloletého dieťaťa, v prospech ktorého je výška výživného určená. Okresný súd v danom prípade vychádzal z pomerov dokladovaných oboma rodičmi, pričom iné príjmy namietané v skutočnosti v rámci odvolania preukázané neboli. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný planiť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

25. V danom prípade je výlučne na oboch rodičoch a ich rodičovskej zodpovednosti, aby boli dodržané všetky povinnosti vyplývajúce tak jednému, ako aj druhému rodičovi uložené rozsudkom súdu prvej inštancie. Úlohou odvolacieho súdu v danom konaní bolo predovšetkým zohľadniť všetky okolnosti posudzovanej veci a rozhodnúť nielen o samotnom rozvoze manželov, ktorých spolužitie už dlhodobo nefunguje tak po finančnej, biologickej, ako aj po vzťahovej stránke a rozhodnúť tak následnej aj o starostlivosti voči maloletému dieťaťu, ktoré pochádza z manželstva, aby podiel obidvoch rodičov na jeho starostlivosti a výchove bol zásadne rovnocenný.

26. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).